2025/2404

28.11.2025

KOMISJONI OTSUS (EL) 2025/2404,

28. november 2024,

eelotsuse SA.38375 (2014/C) (ex 2014/NN) kohta – Luksemburg, väidetav abi FFT-le

(teatavaks tehtud numbri C(2024) 8564 all)

(Ainult ingliskeelne tekst on autentne)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 108 lõike 2 esimest lõiku,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 62 lõike 1 punkti a,

olles kutsunud huvitatud isikuid üles esitama märkusi vastavalt eespool nimetatud sätetele ([1]) ja võttes neid märkusi arvesse

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

(1) 19. juuni 2013. aasta kirjaga edastas komisjon Luksemburgi Suurhertsogiriigile (edaspidi „Luksemburg“) teabenõude, milles ta palus esitada üksikasjalikku teavet liikmesriigi eelotsuste tegemise tava kohta ([2]).

(2) 17. juuli 2013. aasta kirjaga andis Luksemburg komisjoni kirjale üldise vastuse ning esitas osa nõutud teabest. Luksemburg ei täitnud komisjoni taotlust esitada loetelu oma maksuhalduri 2010., 2011. ja 2012. aastal tehtud eelotsustest ja jättis esitamata teatava muu küsitud teabe.

(3) 11. oktoobril 2013 toimus Luksemburgi ja komisjoni kohtumine, millele järgnenud Luksemburgi 14. oktoobri 2013. aasta kirjas väljendati kahtlust, kas õiguslik alus, millele komisjon tugineb, võimaldab teha niisuguseid, tema hinnangul üldist laadi ulatusliku teabe nõudeid. Komisjon esitas oma vastuse 15. oktoobri 2013. aasta kirjaga.

(4) Luksemburgi ja komisjoni peetud täiendavas kirjavahetuses (Luksemburgi 2013. aasta 11. novembri ja 2. detsembri kiri ning komisjoni 2013. aasta 14. novembri ja 12. detsembri kiri) selgitas Luksemburg, et seoses uue valitsuse moodustamisega ei ole tal võimalik teabenõuet täita. Sellega seoses pikendas komisjon teabenõude täitmise tähtaega kuni 15. jaanuarini 2014.

(5) 15. jaanuari 2014. aasta kirjaga esitas Luksemburg teabe 22 eelotsuse kohta, mis olid tehtud ajavahemikus 2010–2013, kuid maksukohustuslaste nimed olid esitatud dokumentides varjatud kujul. Luksemburgi sõnul olid need eelotsused Luksemburgi eelotsuste tava suhtes representatiivsed.

([1]) ELT C 369, 17.10.2014, lk 37.
([2]) See kiri edastati viitenumbriga HT.4020 – *Pratiques en matière de ruling fiscal*.

(6) Üks neist eelotsustest puudutas siirdehinna eelkokkulepet (edaspidi „eelkokkulepe“), mis oli sõlmitud äriühinguga, keda nimetati FFT-ks. Luksemburgi maksuhaldur kinnitas oma 3. septembri 2012. aasta kirjaga, et nõustub maksunõustaja välja pakutud eelkokkuleppega (edaspidi „vaidlusalune eelotsus“ või „FFT eelkokkulepe“) ([3]). FFT eelkokkuleppega olid seotud järgmised dokumendid: ([4])

a) KPMG (edaspidi „maksunõustaja“) 14. märtsi 2012. aasta kiri, mille ta esitas oma kliendi FFT nimel ja milles taotletakse Luksemburgi maksuhalduri nõusolekut siirdehindade eelkokkuleppe sõlmimiseks;

b) kõnealust taotlust toetav maksunõustaja koostatud siirdehindade aruanne, mis hõlmab siirdehindade analüüsi.

(7) 7. märtsi 2014. aasta kirjas palus komisjon Luksemburgil kinnitada, kas FFT eelkokkuleppes FFT-ks nimetatud maksukohustuslane on äriühing Fiat Finance and Trade Ltd. Komisjon märkis ühtlasi, et esitatud andmete põhjal ei saa ta välistada, et FFT eelkokkuleppe puhul on tegu FFT-le antud siseturuga kokkusobimatu riigiabiga. Komisjon palus Luksemburgil esitada FFT eelkokkuleppe hindamiseks vajalikku täiendavat teavet.

(8) 24. märtsil 2014 võttis komisjon nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999 ([5]) artikli 10 alusel vastu teabe esitamise korralduse ning nõudis Luksemburgilt põhjenduses 2 osutatud eelotsuste loetelu esitamist.

(9) 24. aprillil 2014 vastas Luksemburg 7. märtsi 2014. aasta kirjale ja kinnitas, et tal ei ole FFT eelkokkuleppe hindamiseks vajalikku täiendavat asjakohast teavet. Seoses küsimusega, kas FFT puhul on tegu äriühinguga Fiat Finance and Trade Ltd, osutas Luksemburg Luksemburgi õigussüsteemi konfidentsiaalsussätetele ja väitis, et need sätted ei võimalda tal kõnealuse maksukohustuslase isikut kinnitada.

(10) 11. juuni 2014. aasta otsusega (edaspidi „menetluse algatamise otsus“) ([6]) algatas komisjon seoses FFT eelkokkuleppega Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 lõikes 2 sätestatud ametliku uurimismenetluse. Menetluse algatamise otsusele lisati teabe esitamise korraldus, milles nõuti, et Luksemburg esitaks FFT eelkokkuleppe kohta täiendavat teavet. Eeskätt nõudis komisjon, et Luksemburg kinnitaks kõnealusest meetmest kasu saava isiku nime.

(11) 14. juuli 2014. aasta kirjaga esitas Luksemburg oma märkused menetluse algatamise otsuse kohta. Luksemburg väitis ühtlasi, et komisjon ei suutnud riigiabimeedet tõendada ning et seega ei pea Luksemburg menetluse algatamise otsuses ja teabe esitamise korralduses esitatud küsimustele vastama.

(12) 14. augusti 2014. aasta kirjaga palus komisjon Luksemburgil esitada menetluse algatamise otsuses ja teabe esitamise korralduses osutatud puuduv teave. Samuti palus komisjon, et Luksemburg annaks komisjonile loa esitada vastuseta jäänud küsimused kooskõlas määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 6a lõikega 6 otse FFT-le.

(13) 3. septembril 2014 vastas Luksemburg osaliselt seni vastamata jäänud küsimustele ja märkis, et osa nõutud teabest kujutab endast FFT ärisaladust, mida Luksemburgil ei ole õigust avaldada. Lisaks sellele kinnitas Luksemburg, et FFT puhul on tõepoolest tegu äriühinguga Fiat Finance and Trade Ltd., ja andis komisjonile loa esitada küsimused otse FFT-le.

(14) 17. oktoobril 2014 avaldati menetluse algatamise otsus *Euroopa Liidu Teatajas* ([7]). Komisjon kutsus huvitatud isikuid üles esitama otsuse kohta märkusi. Komisjon sai FFT märkused 30. oktoobri 2014. aasta kirjaga.

([3]) Siirdehinna eelkokkulepe, edaspidi eraldi viitamisel „eelkokkulepe“.
([4]) Luksemburg oli dokumendis teatava teabe peitnud, eeskätt äriühingute ja nende tütarettevõtjate nimed.
([5]) Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1). Määrus (EÜ) nr 659/1999 tunnistati kehtetuks ja asendati 13. juuli 2015. aasta määrusega (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT L 248, 24.9.2015, lk 9).
([6]) *Väidetav riigiabi ettevõtjale FFT* (SA.38375) [2014], ELT C 369, 17.10.2014, lk 37.
([7]) ELT C 369, 17.10.2014, lk 37.

(15) 22. detsembril 2014 esitas Luksemburg komisjoni 19. juuni 2013. aasta teabenõude täitmiseks eelotsustest kasu saavate isikute nimekirja. Selles nimekirjas olid esitatud eelotsused, mille Luksemburgi maksuhaldur tegi aastatel 2010–2012.

(16) 5. jaanuari 2015. aasta kirjas esitas Luksemburg oma tähelepanekud menetluse algatamise otsust käsitlevate kolmanda isiku märkuste kohta.

(17) 12. veebruaril 2015 võttis komisjon vastu otsuse, millega teavitati Luksemburgi, et komisjon oli teinud kooskõlas määruse (EÜ) nr 659/1999 artikliga 6a kindlaks, et vaidlusaluseid eelotsuseid käsitlev ametlik uurimismenetlus ei olnud seni tulemusi andnud. Sellest lähtuvalt ja Luksemburgi loal ([8]) sai komisjon edastada oma küsimused otse FFT-le.

(18) 20. veebruari 2015. aasta kirjadega edastas komisjon Luksemburgile ja FFT-le teabenõude.

(19) 26. veebruari ja 3. märtsi 2015. aasta e-kirjaga palus FFT selgitusi teabenõude kohta, paludes ühtlasi selle täitmiseks ajapikendust, mida komisjon 5. märtsi 2015. aasta e-kirjaga ka võimaldas.

(20) 23. märtsil 2015 palus komisjon Luksemburgil, kes oli esitanud komisjonile 22. detsembril 2014 eelotsuste loetelu, esitada aastatel 2010–2012 tehtud eelotsuste ([9]) kohta täiendavat teavet.

(21) Luksemburg vastas komisjoni 20. veebruari 2015. aasta teabenõudele 24. märtsi 2015. aasta kirjaga ([10]).

(22) FFT vastas komisjoni 20. veebruari 2015. aasta teabenõudele 31. märtsi 2015. aasta kirjaga.

(23) 23. aprillil 2015 esitas Luksemburg täiendavat teavet 22. detsembri 2014. aasta vastuses esitatud eelotsustest 1 900 kohta.

(24) 27. aprillil 2015 toimus FFT, Luksemburgi ja komisjoni kohtumine, pärast mida esitas Luksemburg oma 4. juuni 2015. aasta, 18. juuni 2015. aasta ja 10. juuli 2015. aasta esildises täiendavat teavet.

(25) 15. juulil 2015 toimus kohtumine, millest võtsid osa äriühingu Fiat S.p.A. õigusjärglasest äriühingu Fiat Chrysler Automobiles N.V. finantsdirektor ning Luksemburg ja komisjon.

(26) 21. oktoobril 2015 lõpetas komisjon FFT eelkokkuleppe ametliku uurimise, võttes vastu oma lõpliku otsuse (edaspidi „lõpetamisotsus“) ([11]). Selles otsuses leidis komisjon, et vaidlusaluse eelotsuse puhul on tegu riigiabiga Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses. See abi tunnistati siseturuga kokkusobimatuks ja Luksemburg oli seda andnud ebaseaduslikult, rikkudes Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 lõiget 3. Luksemburgile anti korraldus FFT saadud siseturuga kokkusobimatu ja ebaseadusliku abi summa tagasi nõuda.

(27) FFT ja Luksemburg esitasid vastavalt 29. ja 30. detsembril 2015 lõpetamisotsuse tühistamise hagid.

(28) Üldkohus jättis oma 24. septembri 2019. aasta otsusega need hagid rahuldamata ja komisjoni lõpetamisotsuse jõusse ([12]).

(29) 8. novembril 2022 tühistas Euroopa Kohus Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsuse ja komisjoni lõpetamisotsuse (edaspidi „kohtuotsus FIAT“) ([13]), ent jättis menetluse algatamise otsuse jõusse. Seega on vaidlusaluse eelotsuse ametlik uurimine, mida on täpsemalt kirjeldatud punktis 2.2, endiselt pooleli ja tuleb veel lõpule viia.

([8]) Vt põhjendus 13.
([9]) Juhtum nr SA.37267 – *Pratiques en matières de ruling fiscal* – Luksemburg.
([10]) 24. märtsi 2015. aasta kiri edastati komisjonile 24. märtsil 2014 ning seejärel uuesti 26. märtsil 2015.
([11]) Komisjoni otsus (EL) 2016/2326 [2015] riigiabi SA.38375 kohta, mida Luksemburg andis Fiatile (ELT L 351, 22.12.2016, lk 1).
([12]) Liidetud kohtuasjad T-755/15 ja T-759/15, Luksemburg ja Fiat Chrysler Finance Europe *vs.* komisjon, ECLI:EU:T:2019:670.
([13]) Liidetud kohtuasjad C-885/19 P ja C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe ja Iirimaa *vs.* komisjon, ECLI:EU:C:2022:859.

2. **MEETME KIRJELDUS**

2.1. **Abisaaja**

(30) FFT on Fiati kontserni kuuluv äriühing. Vaidlusaluse eelotsuse tegemise ajal hõlmas Fiati kontsern Itaalias asutatud äriühingut Fiat S.p.A, mille peakorter oli Torinos, ning kõiki äriühingu Fiat S.p.A. kontrollitavaid äriühinguid (edaspidi ühiselt „Fiat“ või „Fiati kontsern“). Pärast äriühingu Fiat S.p.A. ühinemist äriühinguga Fiat Investments N.V. 12. oktoobril 2014, sai äriühingu Fiat S.p.A. õigusjärglaseks äriühing Fiat Chrysler Automobiles N.V.

(31) Fiat tegeles tööstus- ja finantsteenuste osutamisega autosektoris. Ta projekteeris, ehitas, tootis, turustas ja müüs massiturule suunatud sõidukeid. Tema kaubamärkide hulka kuulusid Fiat, ALFA Romeo, Lancia, Abarth, Ferrari, Maserati ja mitu Chrysleri kaubamärki. Lisaks tegutses Fiat sõidukite osade, tootmissüsteemide ja müügijärgsete teenuste/toodete sektoris. Peale selle osutas kontsern oma automüügitegevuse toetamiseks jaeklientidele ja edasimüüjatele finants-, liisingu- ja renditeenuseid (tütarettevõtjate ja ühisettevõtete kaudu ning sõlmides ärilepinguid spetsialiseeritud finantsteenuste pakkujatega). Aruandluse kohaselt teenis Fiat 2013. aastal tulu 86 816 miljonit eurot ja puhaskasumit 1 951 miljonit eurot. 2012. aasta samad näitajad olid vastavalt olnud 83 957 miljonit eurot (tulud) ja 896 miljonit eurot (puhaskasum).

(32) FFT osutas (peamiselt) Euroopas (v.a Itaalias) asuvatele Fiati äriühingutele likviidsusjuhtimise ja rahastamisteenuseid ning haldas kontserni äriühingute tarvis mitut kontsernikontostruktuuri. FFT kuulus ligikaudu 40 % ulatuses äriühingule Fiat S.p.A. ja ligikaudu 60 % ulatuses äriühingule Fiat Finance S.p.A., mis omakorda oli Fiat S.p.A. sajaprotsendilises omaduses tütarettevõte ([14]). Aruandluse kohaselt oli FFT maksueelne tulu 2012. aastal 1 572 300 eurot ja 2013. aastal 2 334 301 eurot ([15]).

(33) Siirdehindade aruandes, mille Luksemburg esitas komisjonile 15. jaanuaril 2014, oli FFT ja Fiati kontserni kohta esitatud järgmine teave. Fiat oli oma finantstegevuse ja rahaliste vahendite haldamise tsentraliseerinud, millest tulenevalt oli rahastamise, äriühingutele osutatavate finantsteenuste, pangasuhete, valuuta- ja intressiriskide juhtimise, kontsernikontode halduse, rahaturgudele suunatud tegevuse, rahavoogude juhtimise ning raha vastuvõtmise ja väljamaksmisega seotud kõigi toimingute tegemine kontsernisiseste rahalisi vahendeid haldavate äriühingute ülesanne.

(34) Rahalisi vahendeid haldavate äriühingute töökorraldus oli järgmine:

a) Fiat Finance S.p.A. oli Itaalias registreeritud rahalisi vahendeid haldav äriühing, kelle ülesanne oli koordineerida Itaalias asuvate Fiati kontserni kuuluvate äriühingute finantstehinguid;

b) FFT tegeles kontserni kuuluvate Euroopas (välja arvatud Itaalias) asuvate äriühingute rahaliste vahendite haldamisega;

c) Fiat Finance North America, Inc. (edaspidi „FFNA“) tegeles kontserni kuuluvate Ameerika Ühendriikides asuvate äriühingute rahaliste vahendite haldamisega;

d) Fiat Finance Canada Ltd. (edaspidi „FFC“) tegeles kontserni kuuluvate Kanadas asuvate äriühingute rahaliste vahendite haldamisega;

e) Fiat Finanças Brasil Ltda tegeles Fiati kontserni kuuluvate Brasiilias asuvate äriühingute rahaliste vahendite haldamisega.

(35) FFT tehtavad piiriülesed kontsernisisesed tehingud võib jaotada kahte põhikategooriasse: i) tehingud teiste rahalisi vahendeid haldavate äriühingutega (sektorisisesed) ja ii) tehingud kontserni kuuluvate äriühingutega (kontsernisisesed).

(36) Mis puutub FFT täidetud ülesandeid, siis oli tema tegevus seotud järgmisega: turupoolne rahastamine ja likviidsetesse varadesse tehtavad investeeringud; suhete hoidmine finantsturgudel tegutsevate ettevõtetega; kontserni kuuluvatele äriühingutele koordineerimis- ja finantsnõustamisteenuste osutamine; kontserni äriühingutele rahavoogude juhtimise teenuste osutamine; kontserni kuuluvate äriühingute vahelise lühiajalise ja keskpika tähtajaga rahastamise korraldamine ning tegevuse kooskõlastamine teiste rahalisi vahendeid haldavate äriühingutega.

([14]) Põhiprospekt, Fiat S.p.A., 14. märts 2014.
([15]) Samas.

(37) Peamised riskid, millega rahalisi vahendeid haldavad äriühingud tavaliselt arvestama pidid, olid tururisk, pangahoiuste või muude sarnaste lühiajaliste investeeringutega seotud krediidirisk, vastaspoolega seotud riskid ja operatsioonirisk.

(38) FFT haldas märkimisväärselt suures mahus finantsvara, mis oli eeskätt seotud kontserni kuuluvate äriühingute vaheliste laenudega, kontserni kuuluvate äriühingute võlgadega ja vähemal määral pangahoiustega. FFT kasutas infosüsteeme, mis on vajalikud igapäevaste tehingute tegemiseks ja finantsturgude tulemuste jälgimiseks.

2.2. **Vaidlusalune eelotsus**

(39) See otsus puudutab FFT eelkokkulepet ehk siirdehindasid käsitlevat eelotsust, mille Luksemburg tegi FFT suhtes 3. septembri 2012. aasta kirjaga. Vaidlusaluse eelotsusega kiideti heaks FFT maksunõustaja soovitatud meetod FFT kasumi määramiseks Fiati kontsernis ning võimaldati määrata aastapõhiselt kindlaks, kui palju peab FFT maksma Luksemburgile äriühingu tulumaksu.

(40) Dokumendid, mis Luksemburg komisjonile esitas ning mis peaksid käsitlema kõiki olulisi aspekte vaidlusaluse eelotsuse toetuseks, hõlmavad kahte kirja ja põhjenduses 6 osutatud siirdehindade aruannet.

(41) 3. septembri 2012. aasta kirjaga kinnitas Luksemburgi maksuhaldur, et „järgnev siirdehindade analüüs tehti vastavalt 28. jaanuari 2011. aasta ringkirjale 164/2 ja see vastab reaalturuväärtuse põhimõttele“ (*sic!*). Teisisõnu leidis Luksemburgi maksuhaldur, et maksunõustaja tehtud siirdehindade analüüs, mis oli esitatud siirdehindade aruandes, võimaldas kindlaks määrata reaalturuväärtusel põhineva tasu FFT täidetavate ülesannete ja kantavate riskide eest. Siirdehindade aruandes oli FFT reaalturuväärtusel põhinev tasu, mis vaidlusaluses eelotsuses heaks kiideti, kindlaks määratud järgmiselt: „Siirdehindade uuring võimaldab kindlaks määrata kahjuriskiga omavahenditele ja äriühingu täidetavatele ülesannetele vastava tasu summas 2,542 miljonit eurot, mille puhul on ette nähtud kõikumine +/–10 % ulatuses“. Sellisel tasul põhineva FFT teenitava puhaskasumi suhtes kohaldati Luksemburgi harilikku äriühingute tulumaksu määra 28,8 %. Kirjas märgiti veel, et maksuhalduri tehtud otsus on siduv viis aastat (st maksustamisaastatel 2012–2016).

(42) Siirdehindade aruande kohaselt oli FFT maksustatava kasumi suuruse kindlaksmääramiseks Fiati kontsernis kõige asjakohasem kasutada tehingupõhist tootluse meetodit. Maksunõustaja väitis, et tehingupõhise tootluse meetodi kasutamine on eelkõige asjakohane siis, kui üks tehingupool tehingu raames suure väärtusega ja erakordseid makseid ei tee. Maksunõustaja sõnul oli FFT puhul, kes osutas ainult finantsteenuseid, tegu sellise olukorraga, mistõttu oli see meetod kõige asjakohasem reaalturuväärtusel põhineva hinna kindlaksmääramiseks kooskõlas Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (edaspidi „OECD“) siirdehindade alaste suunistega rahvusvahelistele ettevõtjatele ja maksuhalduritele (edaspidi „OECD suunised“) ([16]).

(43) Siirdehindade aruandes määras maksunõustaja kindlaks FFT-le makstava tasu suuruse, mis moodustab maksustatava kasumi, kindlaks kapitali alusel, mis on FFT-le vajalik ülesannete täitmiseks ja riskide katmiseks, võttes arvesse kasutatavaid varasid.

(44) See tasu määrati kindlaks järgmiselt: i) tehti kindlaks hinnanguline FFT riskikapitali suurus; ii) tehti kindlaks FFT ülesannete täitmiseks ja finantsinvesteeringute toetamiseks kasutatava kapitali suurus; iii) tehti kindlaks hinnanguline FFT riskikapitaliga seotud tasu suurus, kasutades finantsvarade hindamise mudelit, ja tema ülesannete täitmiseks kasutatava kapitali vajalik tootlus ning iv) etappide i–iii tulemuste põhjal arvutati välja üldine kasumlikkus, mis on vajalik, et tagada FFT-le tasu tema kantavate riskide ja ülesannete täitmise eest.

(45) Käesolevas otsuses hinnatakse, kas vaidlusaluses eelotsuses heaks kiidetud siirdehindade kokkulepe hõlmab valikulise eelise andmist, mida saab käsitada riigiabina.

([16]) OECD siirdehindade alased suunised rahvusvahelistele ettevõtjatele ja maksuhalduritele, OECD Publishing, Pariis, 2010.

3. KOHALDATAVA ÕIGUSRAAMISTIKU KIRJELDUS

3.1. Siirdehindu käsitlevad suunised

(46) Käesolev otsus käsitleb eelotsust, millega kinnitatakse heaks siirdehindade kokkulepe, mida nimetatakse ka siirdehinna eelkokkuleppeks. Siirdehinna eelkokkulepped on kokkulepped, millega määratakse enne kontsernisiseste tehingute toimumist kindlaks asjakohased kriteeriumid selliste tehingute siirdehindade kindlaksmääramiseks teataval ajavahemikul maksustamise eesmärgil.

(47) Selles kontekstis on siirdehinnad hinnad, mida sama kontserni eri üksused kohaldavad omavaheliste äritehingute puhul, eelkõige hinnad, mida kasutatakse siis, kui kontserni üks üksus müüb tooteid või osutab teenuseid sama kontserni teisele üksusele. Seega on siirdehindade määramine seotud kasumi jaotamisega sama kontserni eri üksuste vahel.

(48) Hargmaised ettevõtted maksavad makse erinevate maksumääradega jurisdiktsioonides. Kontserni tasandil kajastatav maksustamisjärgne kasum on kõigis sellistes riikides kajastatavate maksustamisjärgsete kasumite summa, kus kontsern on maksukohustuslane. Seega võib hargmaistel ettevõtetel olla kontserni eri äriühingute vahel kasumi jaotamisel rahaline stiimul igas riigis deklareeritava kasumi maksimeerimise asemel kajastada võimalikult suurt kasumit madala maksumääraga jurisdiktsioonides ja võimalikult väikest kasumit kõrge maksumääraga jurisdiktsioonides.

(49) Õiglase maksustamise eesmärgil on kehtestatud rahvusvaheliselt kokku lepitud siirdehindade kindlaksmääramise standard. Seega on OECD maksustamisalase näidislepingu ([17]) artiklis 9, mis käsitleb seotud ettevõtjate maksustamist, sätestatud nn reaalturuväärtuse põhimõte, mille kohaselt määratakse ühte kontserni kuuluvate äriühingute vaheliste tehingute hinnad kindlaks lähtuvalt turuhindadest. Reaalturuväärtuse põhimõtet on üksikasjalikumalt kirjeldatud OECD suunistes.

4. AMETLIKU UURIMISMENETLUSE ALGATAMISE PÕHJUSED

(50) Menetluse algatamise otsuses väljendas komisjon kahtlust selle suhtes, kas vaidlusalune eelotsus on siseturuga kokkusobiv. Eelkõige kahtles ta selles, kas vaidlusaluse eelotsusega heaks kiidetud siirdehindade kokkuleppe tulemusena vastas FFT tasu reaalturuväärtusele.

(51) Menetluse algatamise otsuses märkis komisjon, et vaidlusaluse eelotsuse tulemusena ei tohiks asjaomaste ettevõtjate suhtes kohaldada madalamat maksumäära, kui kohaldatakse teiste sarnases õiguslikus ja faktilises olukorras olevate ettevõtjate suhtes. Maksuhaldur, kes kaalutlusõiguse alusel tehtava eelotsuse kaudu aktsepteerib seda, et hargmaised äriühingud kalduvad kontsernisiseste tehingute müügitingimuste kehtestamisel kõrvale turutingimustest, võib jätta tulud oma jurisdiktsioonis maksustamata ja seega loobuda riigi vahenditest. Nii on see eelkõige siis, kui maksuhaldur aktsepteerib müügitingimusi, mis erinevad nendest tingimustest, mida tavaliselt kasutatakse sõltumatute ettevõtjate vaheliste tehingute puhul.

(52) Lisaks märkis komisjon menetluse algatamise otsuses, et selleks, et teha kindlaks, kas ettevõtja maksustatava tulu hindamiseks kasutatav meetod annab eelise, tuleb seda meetodit võrrelda tavapärase maksusüsteemiga, võttes aluseks tavapärastes turutingimustes tegutseva ettevõtja kasumi ja kahjumi vahe. Seega kinnitas komisjon, et kui eelkokkulepe puudutas kontserni kuuluvate seotud äriühingute vahelisi siirdehindade kokkuleppeid, ei tohiks selle eelkokkuleppe puhul kõrvale kalduda kokkuleppest või tasust, millega oleks nõustunud tavapärastes turutingimustes tegutsev sõltumatu mõistlik ettevõtja (st reaalturuväärtuse põhimõttest) ([18]).

([17]) OECD tulu- ja kapitalimaksu näidisleping 2010 (täisversioon), OECD Publishing, Pariis, 2012.

([18]) Komisjoni otsus 2003/757/EÜ [2003] Belgia koordineerimiskeskuste kohta (ELT L 282, 30.10.2003, lk 25), põhjendus 95.

(53) Sellega seoses viitas komisjon oma algatamisotsuses kohtupraktikale, mille kohaselt saab turutingimused tuletada, tehes siirdehinnad kindlaks reaalturuväärtuse põhimõttele tuginedes. Nimelt, kui kontsernisiseste tehingute maksustamise meetod ei järgiks reaalturuväärtuse põhimõtet ([19]) ja annaks tulemuseks väiksema maksubaasi kui see, mis saadaks kõnealuse põhimõtte nõuetekohasel rakendamisel, annaks see asjaomasele äriühingule valikulise eelise ([20]).

(54) Sellega seoses täheldas komisjon, et lähtedokumendina võiks kasutada OECD suuniseid, milles soovitatakse meetodeid reaalturuväärtusel põhinevale hinnatasemele lähedase hinna määramiseks ning mis on komisjoni varasemates otsustes loetud jätkuvalt kõnealusel otstarbel kasutamiseks sobivateks suunisteks ([21]).

(55) Seega tugines komisjon oma algatamisotsuses autonoomsele reaalturuväärtuse põhimõttele, nagu allpool on üksikasjalikumalt selgitatud. Käesoleva juhtumi puhul riigiabi hindamisega seoses reaalturuväärtuse põhimõtte määratlemisel ei tuginenud komisjon riigisisesele õigusele, täpsemalt Luksemburgi tulumaksuseaduse artikli 164 lõikele 3 ([22]) ja asjaomasele ringkirjale ([23]).

(56) Eespool määratletud autonoomse reaalturuväärtuse põhimõttest lähtudes väljendas komisjon menetluse algatamise otsuses järgmisi kahtlusi, mis puudutasid seega üksnes vaidlusaluse eelotsuse kooskõla reaalturuväärtuse põhimõttega, nagu on sätestatud põhjendustes 52 ja 53 viidatud kohtupraktikas ja OECD suunistes.

(57) Esiteks tegi komisjon esialgse järelduse, et vaidlusaluse eelotsusega on nähtavasti lubatud kasutada FFT Luksemburgis toimuva tegevuse puhul fikseeritud maksubaasi suuruses 2,542 miljonit eurot (+/–10 %), mis võib muutuda vaid vähesel määral ja mis jääb samaks ka juhul, kui FFT sellise tegevuse maht, millel kindlaksmääratud maksubaas põhineb, olulisel määral suureneb.

(58) Teiseks väljendas komisjon kahtlusi selle suhtes, kas FFT maksunõustaja valitud meetod FFT-le makstava tasu hindamiseks on asjakohane. Maksunõustaja tugines selle tasu arvutamiseks tehtud siirdehindade analüüsis tehingupõhisele tootluse meetodile ehk kaudsele meetodile. Komisjoni esialgsete järelduste kohaselt tuleks selliste juhtumite korral, mille puhul turul on täheldatavad võrreldavad tehingud, eelistada otseseid meetodeid, eeskätt võrreldava hinna meetodit. Sellega seoses märkis komisjon, et Fiati Ameerikas tegutsev äriühing Chrysler kasutas oma tehingute rahastamiseks otseselt kapitaliturge ning et tema teatavad tehingud olid võrreldavad FFT tehtud tehingutega.

(59) Kolmandaks, mis puutub finantsvarade hindamise mudeli kasutamist nõutava omakapitali investeeringute tulususe hindamisel, siis väljendas komisjon kahtlusi selle suhtes, kas FFT maksunõustaja kohaldas finantsvarade hindamise mudelit nõuetekohaselt. Komisjon rõhutas, et kaks tegurit, mis määravad kindlaks FFT-le makstava tasu suuruse finantsvarade hindamise mudeli alusel, nimelt tasustatava omakapitali suurus ja selle omakapitali suhtes kohaldatava tasu määr, on hinnatud liiga väikseks.

([19]) Eelkõige võib riigiabiga olla tegu otsuste puhul, mis võimaldavad maksukohustuslastel kasutada maksustatava kasumi arvutamiseks sobimatuid siirdehindade määramise meetodeid, nt kulupõhine meetod või edasimüügi hinna meetod, mille puhul kasutatakse asjakohaste siirdehindade kindlaksmääramiseks fikseeritud marginaale – vt komisjoni otsus 2003/438/EÜ [2002] riigiabi C 50/2001 kohta: Luksemburgi finantsettevõtjad (ELT L 153, 20.6.2003, lk 40), põhjendused 43 ja 44; komisjoni otsus 2003/501/EÜ [2002] riigiabi C 49/2001 kohta: Luksemburgi koordineerimiskeskused (ELT L 170, 9.7.2003, lk 20), põhjendused 46–47 ja 50; komisjoni otsus 2003/755/EÜ [2003] Belgia koordineerimiskeskuste kohta (ELT L 282, 30.10.2003, lk 25), põhjendused 89–95, ja seotud liidetud kohtuasjad C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 *vs.* komisjon, ECLI:EU:C:2006:416, punktid 96 ja 97; komisjoni otsus 2004/76/EÜ [2003] Prantsusmaa peakorterite ja logistikakeskuste kohta (ELT L 23, 28.1.2004, lk 1), põhjendused 50 ja 53.

([20]) Vt liidetud kohtuasjad C-182/03 ja C-217/03: Belgia ja Forum 187 *vs.* komisjon, ECLI:EU:C:2006:416, punkt 95.

([21]) Komisjoni otsus 2003/757/EÜ [2003] Belgia koordineerimiskeskuste kohta (ELT L 282, 30.10.2003, lk 25).

([22]) Luksemburgi tulumaksuseaduse (*Loi modifiée du 4.12.1967 concernant l'impôt sur le revenu*, edaspidi „Luksemburgi tulumaksuseadus“) artikli 164 lõige 3.

([23]) Luksemburgi tulumaksuseaduse ringkiri nr 164/2, 28. jaanuar 2010 (edaspidi „ringkiri“).

(60) Tasustatava kapitali summa puhul aktsepteeriti eelotsusega, et finantsvarade hindamise mudelit kohaldatakse vaid kapitali selle osa suhtes, mida nimetati riskikapitaliks, ent äriühingutesse FFNA ja FFC tehtud kapitalisüstid arvati tasustatava kapitali summast maha, ilma et selle kohta oleks esitatud usutavat selgitust. Lisaks sellele paistis, et riskikapitali arvutamise tulemusena saadi liiga väike maksubaas, kuna selle puhul ei hõlmatud kontsernisiseseid varasid. Menetluse algatamise otsuses seadis komisjon kahtluse alla eelduse, mille kohaselt kontserni kuuluvate äriühingutega tehtud tehingutega ei kaasnenud krediidiriski. Komisjon väljendas kahtlusi ka seoses vastaspoole riski ja krediidiriskiga seotud miinimumkapitalinõuete arvutamisega. Eeskätt ei olnud põhjendatud vastaspoole riskiga seotud suhteliselt väikse riskikaalu näitaja (20 %) kasutamine ega hinnang selle kohta, mis juhtuks siis, kui õigusraamistik oluliselt muutuks. Maksunõustaja siirdehindade aruandes ei selgitatud, miks võib „erinevust kreeditoride pangadeposiitide intressi ja deebitoride pangalaenude intressi vahel“ pidada operatsiooniriski puhul heaks näitajaks. Samuti ei ole selles selgitatud 15 % riskikaalu kasutamist. Aruandest ei selgunud ka see, miks vastaspoole riski korrutati 6 %-ga, mitte 8 %-ga, kui Basel II raamistikuga ([24]) sätestatud vastaspoole riskiga seotud miinimumkapitalinõue, millele siirdehindade aruandes otseselt osutatakse, oli 8 %.

(61) Mis puudutab kõnealuse kapitali suhtes kohaldatavat tasumäära, siis väljendas komisjon kahtlusi seoses beeta väärtuse kindlaksmääramisega, kuna kasutatud väärtus tundus olevat teiste finantsteenuseid pakkuvate ettevõtete beeta väärtusega võrreldes liiga väike. Komisjon väljendas kahtlusi ka selle suhtes, et maksunõustaja valis beeta väärtuse arvutamiseks mediaanväärtuse asemel 25. protsentiili.

(62) Neljandaks, seoses ülemäärase omakapitalina käsitletava omakapitali eeldatava tootlusega väljendas komisjon kahtlusi selle kohta, et vaidlusaluses eelotsuses aktsepteeriti väga madala määra (0,87 %) kasutamist, ilma et seda oleks kuidagi põhjendatud.

(63) Neid kahtlusi arvesse võttes tegi komisjon menetluse algatamise otsuses esialgse järelduse, et vaidlusaluse eelotsusega anti FFT-le valikuline eelis, kuna talle makstav tasu ei vastanud reaalturuväärtusele vastavale tasule. Kuna kõik teised Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tingimused tundusid olevat täidetud ja puudus nimetatud lepingu artikli 107 lõike 2 või 3 kohane kokkusobivusele osutav alus, jõudis komisjon esialgsele järeldusele, et vaidlusaluse eelotsuse puhul oli tegu siseturuga kokkusobimatu riigiabiga.

5. LUKSEMBURGI MÄRKUSED MENETLUSE ALGATAMISE OTSUSE KOHTA

5.1. Märkused komisjoni menetluse kohta

(64) Menetlusega seoses väitis Luksemburg, et teabe esitamise korralduse andmisel ei järgitud nõuetekohast menetlust, kuna määrus (EÜ) nr 659/1999 ei võimalda komisjonil anda teabe esitamise korraldust menetluse algatamise otsuses. Korralduse andmisele oleks pidanud eelnema (EÜ) nr 659/1999 artikli 10 kohane menetlus.

(65) Luksemburg väitis veel, et mis puudutab korralduses nõutud teavet, siis komisjon ei selgitanud, miks oli vajalik abisaaja isiku avalikustamine selleks, et hinnata meedet riigiabi eeskirjade alusel. Luksemburg selgitas, et ta ei saa selles etapis isiku nime avaldada. Lisaks väitis Luksemburg, et nõutud teabega seoses ei esitatud piisavalt selgitusi, kuigi komisjoni enda menetlusjuhendis on ette nähtud selliste selgituste esitamine.

(66) Luksemburg väitis, et kuna menetluse algatamise otsuses ei selgitatud, miks on vaidlusaluse eelotsuse puhul tegu riigiabiga, ei olnud tal võimalik kohaldada rakendamiskeeldu, mistõttu ta kiitis heaks FFT esitatud maksudeklaratsiooni, mis põhines vaidlusaluses eelotsuses esitatud metoodikal.

([24]) Baseli pangajärelevalve komitee, „International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards. A Revised Framework, Comprehensive Version“ (Kapitali mõõtmise ja kapitalinõuete rahvusvahelise lähendamise läbivaadatud raamistik. Põhjalik versioon), juuni 2004 (edaspidi „Basel II raamistik“).

(67) Samuti väitis Luksemburg, et komisjon rikkus lojaalse koostöö, erapooletuse ja hea halduse põhimõtteid, näiteks sellega, et ta ei reageerinud Luksemburgi ettepanekutele kohtuda, et võimaldada Luksemburgil selgitada vaidlusaluse eelotsuse puhul kasutatud metoodikat.

(68) Luksemburg ei nõustunud komisjoni otsusega menetleda FFT küsimust (uus juhtum numbri SA.38375 all) eraldiseisvalt üldisest Luksemburgi eelotsuste tegemise tava käsitlevast uurimismenetlusest, mis oli avatud numbri SA.37267 all. Võttes arvesse, et Luksemburg esitas Üldkohtule hagi teabe esitamise korralduse peale, mille komisjon viimati nimetatud juhtumi raames välja andis, võis komisjon soovida uue menetluse avamisega kunstlikult kõrvale hoiduda kõnealuse korralduse tühistamisest juhtumi SA.37267 raames.

(69) Lõpuks väitis Luksemburg, et komisjon kuritarvitas oma volitusi, ajades segi kaalutlusõiguse kasutamise ja üldõigusnormi lihtsa tõlgendamise. Vaidlusaluse eelotsuse puhul ei kasutanud Luksemburgi maksuhaldur oma kaalutlusõigust, vaid tegi selle vastavalt Luksemburgi tulumaksuseaduse artikli 164 lõike 3 ja ringkirja sätetele. Luksemburgi väitel oli kõnealuste sätete kohaldamisel möödapääsmatu tõlgendada neid iga üksiku juhtumi faktilisi asjaolusid arvesse võttes, et leida lahendus, mis lähtub asjaomastest konkreetsetest tingimustest ja põhineb nendel. Komisjon ei teinud vahet kaalutlusõiguse kasutamisel ja abstraktseid õiguslikke termineid hõlmavate selliste eeskirjade tõlgendamisel, mida tuli kõnealusel juhul kohaldada. Lisaks tähendab asjaolu, et komisjon asendas Luksemburgi ametiasutuste tõlgenduse Luksemburgi õigusest enda omaga, seda, et komisjon ei tunnusta liikmesriikide pädevust otsese maksustamise valdkonnas.

(70) Luksemburg väidab, et kuna tema maksuhaldur ei rakendanud FFT puhul oma kaalutlusõigust, ei saa komisjon tõendada, et vaidlusaluse eelotsuse puhul on kaldutud kõrvale tavapärasest haldustavast. Luksemburg selgitas, et tema haldustegevus põhines õiguspärasuse ja võrdsuse põhimõttel ning tagas seega kõikide valdavalt samas olukorras olevate maksukohustuslaste võrdse kohtlemise. Luksemburg väidab, et menetluse algatamise otsus tugines OECD suunistele ega lähtunud Luksemburgi haldustavast.

5.2. **Märkused menetluse algatamisel tehtud oluliste vigade kohta**

(71) Üldises plaanis väitis Luksemburg, et komisjon tegi sisulise vea, kui ta võttis valikulise eelise andmise kindlaksmääramisel võrdlusaluseks reaalturuväärtuse põhimõtte, mida riigisisene õigus ja haldustavad ette ei näinud.

(72) Lisaks sellele heitis Luksemburg komisjonile ette, et too ei kohaldanud käsitletaval juhul asjaomast riigisisest õigusnormi, nimelt Luksemburgi tulumaksuseaduse artikli 164 lõiget 3 ja sellega seonduvat haldustava, vaid võttis võrdlusaluseks üksnes OECD suunised. Seega otsustas komisjon meetodi kasuks, mida tema pidas kõige asjakohasemaks, olgugi et Luksemburgi õigus ei näinud konkreetselt ette siirdehindade kindlaksmääramisel erimeetodite kasutamist. Seega jättis komisjon Luksemburgi õigusraamistiku ja haldustavad kõnealuses valdkonnas täielikult arvesse võtmata.

(73) Lisaks väitis Luksemburg, et komisjon tõlgendas OECD suuniseid valesti, kui ta kehtestas siirdehindade määramise meetodite hierarhia. Luksemburg väitis, et tehingupõhise tootluse meetodi valik oli põhjendatud ja kooskõlas Luksemburgi tulumaksuseaduse artikliga 164.

(74) Seoses menetluse algatamise otsuses väljendatud kahtlustega heitis Luksemburg komisjonile ette ülemäärast ja ühekülgset keskendumist Fiati väidetavale maksustrateegiale kontserni tasemel, võtmata arvesse asjaolu, et kontsernina tegutsev Fiat võis oma struktuuri üles ehitada selliselt, nagu ta seda tegi, ka muudel põhjustel.

(75) Esiteks ei nõustunud Luksemburgi maksuhaldur vastupidiselt komisjoni väitele fikseeritud maksubaasi kasutamisega. FFT maksustatav tulu sõltus antud laenude mahust ja siirdehindade aruandes kehtestati ainult kohaldatava marginaali määramiseks vajalik baaspunktide vahemik.

(76) Teiseks, mis puutub nõutavasse omakapitali suurusesse ja kahtlustesse, mida komisjoni sellega seoses väljendas, siis leidis Luksemburg, et Basel II raamistiku valimine oli põhjendatud, nagu ka otsus mitte arvestada kapitaliosalust. Kuna osaluste eest saadi tasu tütarettevõtjatelt dividendidena, mille suurus võib muutuda sõltuvalt tütarettevõtjate majandustulemustest ja nende reinvesteerimisvajadusest, ei olnud marginaali kohaldamisel selle tuluvoo suhtes kaubanduslikku mõtet.

(77) Kolmandaks väitis Luksemburg, et kontsernisiseste võlakohustuste väljajätmine arvutustest oli samuti põhjendatud, kuna FFT võlgade puhul antakse võlausaldajate kasuks otsene tagatis.

(78) Neljandaks heitis Luksemburg komisjonile ette seda, et ta seadis kahtluse alla meetodi, mille alusel arvutati beeta väärtus riskipreemia kindlaksmääramiseks.

(79) Viimaks väitis Luksemburg, et kuna käitumisjuhendi töörühm (äriühingute maksustamine) oli sõnaselgelt kinnitanud, et Luksemburgi eelotsuste tegemise tava vastab OECD käitumisjuhendile ja suunistele, siis tulenevalt õiguspärase ootuse põhimõttest oleks FFT pidanud saama tugineda vaidlusalusele eelotsusele kogu selle kehtivusaja jooksul ehk viis aastat.

6. **HUVITATUD ISIKUTE MÄRKUSED MENETLUSE ALGATAMISE OTSUSE KOHTA**

(80) FFT esitas oma märkused menetluse algatamise otsuse kohta 30. oktoobril 2014 kahes eraldi dokumendis.

6.1. **FFT esimene märkuste kogum**

(81) FFT esimese märkuste kogumi märkused olid seotud i) väitega, mille kohaselt komisjon kohaldas vääralt OECD siirdehindade määramise põhimõtteid, ja ii) väitega, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 alusel valikulise eelise kindlakstegemisel ei järgitud nõutavat õiguslikku standardit.

6.1.1. *OECD põhimõtete väär kohaldamine*

(82) Esiteks väitis FFT, et Luksemburgi maksuhalduriga ei lepitud kokku maksustatava tulu fikseeritud suuruses, vaid et kõnealune kokkulepe puudutas üksnes FFT täidetavate rahaliste vahendite haldamise ülesannete eest makstava tasu määramise meetodit.

(83) Teiseks esitas FFT argumendid tehingupõhise tootluse meetodi kui kõige sobivama meetodi valimise toetuseks. FFT selgitas, et võrreldavate sisetehingute puudumise tõttu ei olnud võimalik kohaldada võrreldava hinna meetodit. Lisaks väitis FFT, et kui ta oleks kontserni kuuluvatele äriühingutele antud laenude puhul kohaldatavate siirdehindade kindlaksmääramisel kasutanud võrreldava hinna meetodit ja oma võlakirjade hindu, oleks ta kandnud kahju.

(84) FFT märkis ka, et kuigi siirdehinnad ei kuulu täppisteaduse valdkonda, oli ta teinud kõik endast oleneva, et hinnata, milline on reaalturuväärtusele vastav tasu tema tegevuse eest.

(85) Kolmandaks, mis puutub FFT omakapitali adekvaatsusesse, siis kuna ringkirjas konkreetseid suunised selle kohta ei anta, otsustas FFT riskikapitali asjakohase suuruse kindlaksmääramiseks analüüsida äriühingu omakapitali, et hinnata, milline osa tema omakapitalist on vajalik äriühingu tegevuse tagamiseks ja riskide katmiseks. Selleks tugines FFT Basel II raamistikule. FFT selgitas veel, et kuna osalustega seotud tegevust vaidlusaluse eelkokkuleppe puhul arvesse ei võetud, oli põhjendatud, et FFT osalused arvati riskikapitali hulgast välja. Peale selle ei võetud arvesse kapitali summas, mis vastas FFT tütarettevõtjatesse tehtud investeeringute summale, kuna see summa kajastab tütarettevõtjatesse tehtud portfelliväliseid investeeringuid, mille eest tasuti dividendides. Dividende siirdehindade analüüsi aga ei hõlmatud, mis on kooskõlas Basel II raamistikuga ning krediidiasutuste asutamist ja tegevust käsitleva kapitalinõuete Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/48/EÜ ([25]) (CRD III) artikliga 57.

([25]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiv 2006/48/EÜ krediidiasutuste asutamise ja tegevuse kohta (ELT L 177, 30.6.2006, lk 1) (muudetud).

(86) Neljandaks, seoses komisjoni tehtud kontsernisiseste nõuete analüüsiga ja asjaoluga, et FFT eelkokkuleppes ei võetud arvesse mingeid muid varasid peale kolmandate isikute varade, väitis FFT, et ta oli kontserni rahastamiskulude puhul krediidireitingu juba arvesse võtnud. Kuna FFT ja kõikide kontserni kuuluvate seotud äriühingute krediidireiting oli võrdne Fiat S.p.A. reitinguga, ei tekkinud FFT-l kontserni kuuluvatele seotud äriühingutele antud laenudega seoses täiendavat krediidiriski. Eeltoodut arvesse võttes selgitas FFT täpsemalt, kuidas määrati kindlaks FFT kohaldatav intressimäär.

(87) Viiendaks oli FFT väitel põhjendatud kohaldada riskiga kaalutud vara puhul koefitsienti 6 %, kuna see vastas FFT arusaamale Basel II raamistiku kohaldamisest mittepangast finantsasutuste suhtes kohalike reguleerivate asutuste poolt Euroopa Liidu teatavates jurisdiktsioonides (näiteks Itaalia) kooskõlas kapitalinõuete direktiiviga. Lisaks väitis FFT, et varade riskipositsiooni ja operatsiooniriski riskikaal oli kooskõlas Basel II raamistikuga. Seoses õigusraamistiku võimaliku muutumisega väitis FFT, et asjaomased kriteeriumid kehtisid ka Basel III raamistiku ([26]) ja direktiivi 2013/36/EL (mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ([27]) (CRD IV)) alusel.

(88) Kuuendaks, mis puudutab komisjoni väljendatud kahtlusi kasutatud beeta väärtuse suhtes, siis väitis FFT, et isegi kui teatavad võrreldavad ettevõtjad (näiteks riiklikud pangad) arvestamata jätta, jääb reaalturuväärtusele vastav vahemik peaaegu samaks. Kuna FFT oli rahalisi vahendeid haldav äriühing, pidas FFT kõige asjakohasemaks võrdlusaluseks finantsettevõtjate beeta väärtust. Lisaks sellele viidati ringkirjas sõnaselgelt finantsteenuste osutajatele. Mis puudutab reaalturuväärtuse põhimõttele vastava vahemiku 25. protsentiili kasutamist, siis oli see kooskõlas OECD suunistega.

(89) Seitsmendaks vaidlustas FFT komisjoni kahtlused selle suhtes, et omakapitali 0,87 % suurune tootlus on liiga väike. Ülemäärane omakapital, see tähendab omakapital, mis polnud vajalik FFT rahastamistegevusega kaasnevate riskide katmiseks, laenati edasi mõnele teisele kontserni kuuluvale täiendavat rahastamist vajavale äriühingule, või kasutati finantsteenuste osutamisel tekkinud FFT tegevuskulude rahastamiseks. Sellist kapitalikasutust oleks pidanud tasustama kooskõlas lühiajalise likviidsetesse vahenditesse investeerimise tingimustega.

6.1.2. *Komisjoni tehtud valikulisuse analüüs*

(90) FFT väitis, et isegi kui reaalturuväärtuse põhimõtte täidetuse kontrollimiseks tehtud komisjoni analüüs oli nõuetekohane, ei esitatud menetluse algatamise otsuses mingeid tõendeid selle kohta, et FFT-d koheldi soodsamalt kui teisi samaväärses õiguslikus ja faktilises olukorras olevaid Luksemburgi maksukohustuslasi. Menetluse algatamise otsus ei hõlmanud FFT seisundi võrdlust teiste Luksemburgi maksukohustuslastega, sealhulgas ka mitte võrdlust 21 teise maksukohustuslasega, kelle eelkokkulepped komisjon läbi vaatas. Nagu mistahes teisel Luksemburgis tegelikult tegutseval maksukohustuslasel, oli FFT-l õigus sõlmida Luksemburgi maksuhalduri loal eelkokkulepe.

(91) Peale selle, võttes arvesse asjaolu, et Luksemburgi äriühingu tulumaksu kogumäär FFT jaoks oli 28,8 % (2011. majandusaastal), samal ajal kui Itaalias oli äriühingu tulumaksu põhimäär ligikaudu 33 %, oleks FFT suurem kasum toonud kaasa suurema kulude mahaarvamise Itaalias, kuna suurem osa FFT antud laenudest anti äriühingule Fiat Finance S.p.A. Seega jäi selgusetuks, mis laadi „abi" kontsern tervikuna sai sellest, et FFT deklareeris väiksema kasumi Luksemburgis, kui sellega kaasnes väiksem intresside mahaarvamine Itaalias.

([26]) Baseli pangajärelevalve komitee, pangandussektori rahvusvaheline reguleeriv raamistik (Basel III raamistik).

([27]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

6.2. **FFT teine märkuste kogum**

6.2.1. *Eelkokkulepe ei andnud mingisugust eelist*

(92) Oma teise märkuste kogumi puhul selgitas FFT kõigepealt eelkokkulepete olulisust üldiselt ning seda, et need on üldise maksusüsteemi osana aktsepteeritud ja Luksemburgi maksusüsteemis lubatud. FFT eelkokkuleppes järgiti ringkirjas antud suuniseid ning selle puhul ei kaldutud kõrvale Luksemburgi üldise maksusüsteemi põhimõtetest.

(93) Luksemburgis kohaldatavad siirdehindade eeskirjad, millel välja antud ringkiri põhines, olid osa riigi üldisest maksusüsteemist. Luksemburgi siirdehindade eeskirjad ei kaldunud kõrvale üldise maksusüsteemi normidest, kuna nende puhul järgiti tegelikult OECD suuniseid ja nende eesmärk oli teha kindlaks reaalturuväärtuse põhimõttele vastav kasum.

(94) Mis puutub menetluse algatamise otsuses väljendatud komisjoni kahtlustesse siirdehindade kindlaksmääramiseks valitud meetodi suhtes, siis kinnitas FFT, et tehingupõhine tootluse meetod on OECD heakskiidu saanud üldiselt aktsepteeritud meetod, mis on kooskõlas Luksemburgi üldise maksusüsteemiga.

(95) FFT väitel peaks maksuhalduril olema tehingupõhise tootluse meetodi kohaldamisel teatav kaalutlusruum, kuna selle meetodiga maksustava tulu väljaselgitamisel ei saada üht kindlat tulemust, vaid määratakse kindlaks kehtivate tulemuste vahemik. Seega ei oleks pidanud FFT kindlaksmääratud maksustatava tulu suuruse (mida Luksemburgi maksuhaldur aktsepteeris) ja komisjoni väidetava maksustatava tulu suuruse vahet käsitama eelise andmisena riigiabi kontekstis. Niisuguse eelisega oleks tegu vaid siis, kui meetmega eirataks jämedalt siirdehindade kindlaksmääramise tavaeeskirju ning väljutaks maksuhalduri kaalutlusruumi piiridest. Vastasel juhul on tegemist komisjoni sekkumisega liikmesriigi pädevusalasse maksustamise valdkonnas.

(96) Lõpuks väidab FFT, et komisjon oleks pidanud eelise olemasolu analüüsimisel võtma arvesse üldist, kontserni tasandi mõju. Fiati kontsern tervikuna ei saanud mingit eelist, kuna igasuguse maksubaasi suurenemise Luksemburgis tasakaalustas täielikult suurem kulude mahaarvamine maksubaasist teistes Euroopa riikides (viimastel aastatel peaasjalikult Itaalias).

6.2.2. *Valikulisuse puudumine*

(97) FFT väitel sai valikulisuse olemasolu analüüsi võrdlussüsteemis kasutada üksnes selliseid äriühinguid, mille suhtes kohaldatakse siirdehindade eeskirju, ehk äriühinguid, kes teevad tehinguid üksnes nendega seotud osapooltega. Seda tunnistati ka Groepsrenteboxi kava käsitlevas komisjoni otsuses, ([28]) milles on seoses laenupõhise rahastamisega nenditud, et sidusettevõtjate õiguslik ja faktiline olukord ei ole võrreldav sõltumatute äriühingute omaga. Seega pidanuks komisjon valikulisuse tõestamiseks tõendama, et FFT sõlmis eelkokkuleppe tingimustel, mis erinesid teistele kontserni kuuluvatele rahastamisega tegelevatele Luksemburgi ettevõtjatele võimaldatavatest tingimustest. Samas ringkirjas aga selgitati, et eelkokkuleppeid oli võimalik sõlmida kõigil rahastamisega tegelevatel kontserni kuuluvatel äriühingutel. Seega ei olnud tegu valikulisusega.

(98) FFT sõnul ei tulenenud Luksemburgi maksuhalduri tehtud eelotsused kaalutlusõiguse kasutamisest, kuna nende puhul järgiti ringkirjas sätestatud põhimõtteid, milles osutati konkreetselt reaalturuväärtuse põhimõttele, nagu see on määratletud OECD näidislepingu artiklis 9. Seega kui Luksemburgi maksuhalduri kaalutlusruumi kasutamisest üldse rääkida saab, tehti seda ringkirjas esitatud suunistes lubatud piires. Lisaks kuulus see maksuhaldurile jäänud piiratud kaalutlusruum OECD suuniste kohaldamise juurde. See asjaolu üksinda ei võimaldanud otsustada, et tegu on riigiabiga. Lisaks oli ette nähtud FFT eelkokkuleppe korrapärane läbivaatamine.

([28]) Komisjoni 8. juuli 2009. aasta otsus 2009/809/EÜ *groepsrentebox*'i kava kohta, mida Madalmaad kavatsevad rakendada (C 4/07 (ex N 465/06)) (ELT L 288, 4.11.2009, lk 26) (edaspidi „Groepsrenteboxi otsus").

(99) Peale selle väitis FFT, et komisjon ei olnud tõendanud, et tehingupõhise tootluse meetodi kasutamine FFT eelkokkuleppe puhul tähendas kõrvalekaldumist võrreldes eelotsustega, mis tehti FFT-ga samaväärses olukorras olnud teiste äriühingute suhtes. FFT väitel ei olnud mingit kahtlust selles, et temaga samaväärses olukorras olev võrreldav äriühing oleks saanud taotleda eelotsust ning määrata oma maksustatava tulu suuruse kindlaks tehingupõhise tootluse meetodi abil. Kuna FFT ja temaga võrreldavate äriühingute suhtes kohaldati sama maksusüsteemi, ei olnud vaja hinnata FFT puhul kohaldatud siirdehindade kindlaksmääramise meetodi kooskõla OECD suunistega (kuna see oli FFT väitel nendega igal juhul kooskõlas).

6.2.3. *FFT faktiline olukord erines oluliselt koordineerimiskeskustega seotud otsuste puhul tuvastatud olukorrast*

(100) FFT väitel olid menetluse algatamise otsuse puhul täheldatavad märkimisväärsed erinevused võrreldes varasemate otsustega, milles komisjon on leidnud, et siirdehindade kindlaksmääramise meetodi (nimelt kulupõhise meetodi) kohaldamise näol on tegu maksumeetmega, millega antakse valikuline eelis ([29]). Nende otsuste puhul said asjaomast maksusüsteemi kasutada vaid teatud tingimustele vastavad maksukohustuslased, käesoleva menetluse algatamise otsuse puhul aga seadis komisjon kahtluse alla ainult tehingupõhise tootluse meetodi kasutamise ehk selle, kuidas määrati kindlaks maksustatava kasumi suurus eelkokkuleppe menetluse raames, mis on kättesaadav kõigile Luksemburgi maksukohustuslastele, kes tegelevad seotud osapoole rahastamisega.

(101) Pealegi võis nende otsuste puhul kulupõhise meetodi abil kindlaksmääratud tulu suurus oluliselt erineda kohustuslikust kasumist, FFT puhul see aga nii ei olnud. Erinevalt FFT juhtumist kalduti varasemate otsuste puhul siirdehindade kindlaksmääramise meetodi kohaldamisel selgelt kõrvale OECD suunistest. Samuti puudusid OECD suunistes selged juhised siirdehindade määramise kohta teatavate FFT tegevusvaldkondade puhul (nagu rahastamine ja rahaliste vahendite haldamine).

(102) FFT väitis veel, et komisjon ei võtnud ka arvesse asjaolu, et FFT eelkokkulepe põhines OECD suunistega kooskõlas tehtud majandusuuringul, mis andis tunnistust sellest, et kasumi suuruse kindlaksmääramine ei olnud meelevaldne ning et Luksemburgi maksuhaldur ei kasutanud kuidagi oma kaalutlusõigust.

7. **LUKSEMBURGI MÄRKUSED KOLMANDATE ISIKUTE MÄRKUSTE KOHTA**

(103) 5. jaanuari 2015. aasta kirjaga teatas Luksemburg, et ta on FFT esitatud märkustega nõus.

8. **HINDAMINE**

(104) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 kohaselt on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, siseturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.

(105) Nagu Euroopa Liidu kohus on otsustanud, ([30]) liigitub meede abiks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses, kui täidetud on kõik järgmised tingimused: i) meede peab olema seostatav riigiga ja rahastatud riigi ressurssidest; ii) meede peab andma abisaajale eelise; iii) see eelis peab olema valikuline ning iv) meede peab kahjustama või ähvardama kahjustada konkurentsi ja võib kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust.

(106) Käesoleva otsuse kohaldamisel on eelkõige vaja täiendavalt uurida valikulise eelise olemasolu.

([29]) Komisjoni otsus [2003] Belgia rakendatud abikava kohta – maksualaste eelotsuste süsteemi kasutamine Ameerika Ühendriikide välismüügikorporatsioonide suhtes (ELT L 23, 28.1.2004, lk 14); komisjoni otsus [2003] abikava kohta, mida Belgia rakendas Belgias asuvate koordineerimiskeskuste suhtes (ELT L 282, 30.10.2003, lk 25); komisjoni otsus [2002], mis käsitleb riigiabi kava nr C 49/2001 (ex NN 46/2000) – koordineerimiskeskused –, mida rakendas Luksemburg (ELT L 170, 9.7.2003, lk 20); komisjoni otsus [2003] abikava kohta, mida Prantsusmaa rakendas peakorterite ja logistikakeskuste suhtes (ELT L 23, 28.1.2004, lk 1); komisjoni otsus [2002] abikava kohta, mida Saksamaa rakendas kontrolli- ja koordineerimiskeskuste suhtes (ELT L 177, 16.7.2003, lk 17).

([30]) Kohtuasi C-399/08 P, komisjon *vs.* Deutsche Post, ECLI:EU:C:2010:481, punkt 39.

(107) Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb valikulise eelise tingimuse jaoks „kindlaks teha, kas konkreetset õiguslikku raamistikku arvestades on riigisisene meede selline, et see soodustab „teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist“ võrreldes teiste ettevõtjatega, kes on asjaomase abikava eesmärki arvestades võrreldavas faktilises ja õiguslikus olukorras ning keda koheldakse erinevalt, mida võib sisuliselt pidada diskrimineerivaks“ ([31]).

(108) Täpsemalt on Euroopa Kohus maksumeetme valikulisuse kindlakstegemiseks välja töötanud kolmeetapilise analüüsi ([32]). Esiteks tehakse kindlaks liikmesriigis üldiselt või tavapäraselt kohaldatav maksusüsteem. Seda käsitatakse nn võrdlussüsteemina. Teiseks määratakse kindlaks, kas asjaomane maksumeede kujutab endast erandit kõnealusest süsteemist, kuna sellega tehakse vahet ettevõtjatel, kelle faktiline ja õiguslik olukord on süsteemi olemuslikke eesmärke silmas pidades võrreldav. Kui vaadeldav meede kujutab endast erandit võrdlussüsteemist, tehakse analüüsi kolmandas etapis kindlaks, kas see meede on võrdlussüsteemi laadi või üldkorra alusel põhjendatud. Maksumeede, mis kujutab endast erandit võrdlussüsteemi kohaldamisest, võib olla põhjendatud, kui asjaomane liikmesriik suudab tõendada, et see meede tuleneb otseselt selle maksusüsteemi alus- või juhtpõhimõtetest ([33]). Sellisel juhul ei ole maksumeede valikuline. Selles kolmandas etapis lasub tõendamiskohustus liikmesriigil.

(109) Kohtuotsuses FIAT ([34]) selgitas Euroopa Kohus täpsemalt, kuidas teha kindlaks asjakohane võrdlussüsteem. Euroopa Kohus märkis, et komisjon ei tohiks võrdlussüsteemi kindlakstegemisel arvesse võtta riigisisese maksusüsteemi väliseid parameetreid ja eeskirju. Täpsemalt leidis Euroopa Kohus kohtuotsuse FIAT punktis 96, et „[s]eega ei saa ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses valikulise maksusoodustuse olemasolu hindamisel ja ettevõtjal tavaliselt lasuva maksukoormuse kindlakstegemiseks arvesse võtta asjaomase riigisisese maksustamissüsteemi väliseid parameetreid ja eeskirju, välja arvatud juhul, kui selles maksustamissüsteemis on neile sõnaselgelt viidatud“.

(110) Neid põhimõtteid arvesse võttes järeldas Euroopa Kohus kohtuotsuse FIAT ([35]) punktis 117, et kõnealuses juhtumis tehtud lõpetamisotsus tuleb tühistada, „kuna komisjon rikkus õigusnormi, kui ta tuvastas valikulise eelise olemasolu võrdlusraamistiku alusel, mis hõlmab reaalturuväärtuse põhimõtet, mis ei tulene asjaomase riigisisese maksuõiguse täielikust analüüsist“.

(111) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 266 kohaselt lasub komisjonil seega kohustus võtta vajalikud meetmed Euroopa Kohtu otsuse FIAT täitmiseks.

(112) Sellega seoses tunnistab komisjon, et menetluse algatamise otsuses lähtus ta valikulise eelise kriteeriumi hindamisel eeldusest, et võrdlusraamistik hõlmas reaalturuväärtuse põhimõtet. Ta tuletas selle põhimõtte nii komisjoni varasematest otsustest ([36]) kui ka Euroopa Kohtu praktikast, ([37]) mida tõlgendati kooskõlas OECD suunistega, nagu on üksikasjalikult kirjeldatud käesoleva otsuse põhjendustes 53–56.

([31]) Liidetud kohtuasjad C-451/21 P ja C-454/21 P, Luksemburg ja teised *vs.* komisjon, ECLI:EU:C:2023:948, punkt 106. Vt ka kohtuotsus C-172/03, Heiser, ECLI:EU:C:2005:130, punkt 40.

([32]) Liidetud kohtuasjad C-78/08 kuni C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2009:417, punktid 49 ja 64–65. See kolmeetapiline abi valikulisuse analüüsimise meetod töötati välja selleks, et paljastada selliste soodsate maksumeetmete varjatud valikulisus, mida võib näiliselt kasutada iga ettevõtja: vt liidetud kohtuasjad C-649/20 P, C-658/20 P, C-662/20 P, Hispaania ja teised *vs.* komisjon, ECLI:EU:C:2023:60, punkt 48.

([33]) Liidetud kohtuasjad C-78/08 kuni C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2009:417, punkt 65.

([34]) Liidetud kohtuasjad C-885/19 P ja C-898/19 P, komisjon *vs.* Fiat Chrysler Finance Europe, ECLI:EU:C:2022:859.

([35]) Liidetud kohtuasjad C-885/19 P ja C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe ja Iirimaa *vs.* Euroopa Komisjon, ECLI:EU:C:2022:859. Vt ka kohtuotsuse punktides 81–112 esitatud põhjendused.

([36]) Komisjoni otsus [2003] Belgia rakendatud abikava kohta – maksualaste eelotsuste süsteemi kasutamine Ameerika Ühendriikide välismüügikorporatsioonide suhtes (ELT L 23, 28.1.2004, lk 14); komisjoni otsus [2003] abikava kohta, mida Belgia rakendas Belgias asuvate koordineerimiskeskuste suhtes (ELT L 282, 30.10.2003, lk 25); komisjoni otsus [2002], mis käsitleb riigiabi kava nr C 49/2001 (ex NN 46/2000) – koordineerimiskeskused –, mida rakendas Luksemburg (ELT L 170, 9.7.2003, lk 20); komisjoni otsus [2003] abikava kohta, mida Prantsusmaa rakendas peakorterite ja logistikakeskuste suhtes (ELT L 23, 28.1.2004, lk 1); komisjoni otsus [2002] abikava kohta, mida Saksamaa rakendas kontrolli- ja koordineerimiskeskuste suhtes (ELT L 177, 16.7.2003, lk 17).

([37]) Liidetud kohtuasjad C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 *vs.* komisjon, ECLI:EU:C:2006:416 (edaspidi „kohtuasi Forum 187“).

(113) Seega põhinesid menetluse algatamise otsuse põhjendustes 63–80 kirjeldatud ja eespool punktis 4 viidatud neli konkreetset kahtlust eeldusel, et kohaldatakse sõltumatut reaalturuväärtuse põhimõtet ([38]). Teisisõnu tehti esialgne järeldus vaidlusaluse eelotsuse riigiabile omaste tunnuste kohta, nagu on sätestatud menetluse algatamise otsuses, tingituna sellest, et otsuses ei järgitud või kohaldati vääralt reaalturuväärtuse põhimõtet ja eeskirju, mis ei tulenenud Luksemburgi õiguse täielikust analüüsist.

(114) Komisjon tunnistab siiski, et kohtuotsuses FIAT leidis Euroopa Kohus, et komisjon ei olnud tõendanud lõpetamisotsuses FFT-le kasuliku valikulise eelise olemasolu Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses, sest võrdlussüsteemi kindlakstegemisel „kohaldas [komisjon] Luksemburgi õiguses määratletust erinevat reaalturuväärtuse põhimõtet. Seega piirdus komisjon sellega, et tegi Luksemburgi äriühingu tulumaksu üldise süsteemiga taotletavas eesmärgis kindlaks selle põhimõtte abstraktse väljenduse ja analüüsis kõnealust eelotsust, võtmata arvesse viisi, kuidas nimetatud põhimõte on sellesse õigusesse konkreetselt üle võetud eelkõige kontserni kuuluvate äriühingute puhul“ ([39]). See järeldus on asjakohane ka menetluse algatamise otsuses esitatud analüüsi puhul.

(115) Euroopa Kohus märkis veel, et kuigi Luksemburgi äriühingute suhtes kohaldatava riigisisese õiguse eesmärk on kontserni kuuluvate äriühingute maksustamisel tuletada usaldusväärsed turuhindadele lähedased hinnad – ja see eesmärk vastab üldiselt reaalturuväärtuse põhimõtte eesmärgile –, on tõsi, et tingituna ühtlustamatusest liidu tasandil määratakse selle põhimõtte kohaldamise konkreetsed eeskirjad kindlaks riigisisese õigusega ja võrdlusraamistiku kindlakstegemisel tuleb arvesse võtta asjaomaseid riigisiseseid õigusnorme ([40]). Menetluse algatamise otsuses ei viidanud komisjon siiski reaalturuväärtuse põhimõttele, mis on sisuliselt sätestatud Luksemburgi tulumaksuseaduse artikli 164 lõikes 3.

(116) Euroopa Kohus märkis samuti, et kohtuotsusest Forum 187 tulenevast kohtupraktikast ei saa järeldada, et Euroopa Kohus soovis kehtestada eraldiseisva reaalturuväärtuse põhimõtte, mida kohaldatakse sõltumata sellest, kas see põhimõte on riigisisesesse õigusesse üle võetud, et analüüsida maksumeetmeid Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 alusel ([41]).

(117) Lisaks nentis Euroopa Kohus, et isegi kui eeldada, et reaalturuväärtuse põhimõtte suhtes valitseb rahvusvaheline konsensus ning et paljud riiklikud maksuhaldurid lähtuvad siirdehindade väljatöötamisel ja kontrollimisel OECD suunistest, „on ainult riigisisesed sätted asjakohased selle analüüsimisel, kas teatud tehinguid tuleb hinnata reaalturuväärtuse põhimõtte alusel, ja vajaduse korral, kas siirdehinnad, mis on aluseks maksukohustuslase maksustatavale tulule ja selle jaotusele asjasse puutuvate liikmesriikide vahel, kalduvad kõrvale reaalturuväärtusele vastavast tulemusest“ ([42]).

(118) Võttes arvesse neid otsuseid ja järeldusi, mille Euroopa Kohus tegi kohtuotsuses FIAT, tuleb järeldada, et menetluse algatamise otsuse põhjendustes 59–63 määratletud võrdlussüsteem, mis põhineb üksnes autonoomsel reaalturuväärtuse põhimõttel, mis tuleneb komisjoni otsustest ja kohtuotsusega Forum 187 seotud kohtupraktikast ja mida on tõlgendatud OECD suuniste kohaselt, ei saa olla käesoleval juhul sobiv lähtealus riigiabi andmisega seoses valikulise eelise olemasolu analüüsimisel. Lisaks ei väljendatud menetluse algatamise otsuses kahtlusi Luksemburgi tulumaksuseaduse artikli 164 lõike 3 ja ringkirja alusel.

(119) Nagu on meelde tuletatud kohtuotsuses FIAT, siis üldiselt muudab viga asjaomase riigisisese õiguse alusel tegelikult kohaldatavate eeskirjade kindlaksmääramisel ja seega selle võrdlussüsteemi kindlakstegemisel, mille alusel asjaomast eelotsust tuleb hinnata, paratamatult vigaseks kogu valikulise eelise olemasoluga seotud õigusliku põhjenduse ([43]).

([38]) Liidetud kohtuasjad C-885/19 P ja C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe ja Iirimaa *vs.* Euroopa Komisjon, ECLI:EU:C:2022:859, punkt 104.
([39]) Liidetud kohtuasjad C-885/19 P ja C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe ja Iirimaa *vs.* Euroopa Komisjon, ECLI:EU:C:2022:859, punkt 91.
([40]) Liidetud kohtuasjad C-885/19 P ja C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe ja Iirimaa *vs.* Euroopa Komisjon, ECLI:EU:C:2022:859, punkt 93.
([41]) Liidetud kohtuasjad C-885/19 P ja C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe ja Iirimaa *vs.* Euroopa Komisjon, ECLI:EU:C:2022:859, punkt 104.
([42]) Liidetud kohtuasjad C-885/19 P ja C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe ja Iirimaa *vs.* Euroopa Komisjon, ECLI:EU:C:2022:859, punkt 96.
([43]) Liidetud kohtuasjad C-885/19 P ja C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe ja Iirimaa *vs.* Euroopa Komisjon, ECLI:EU:C:2022:859, punkt 118.

(120) Sellest tulenevalt ei võimalda ei menetluse algatamise otsuses tõstatatud konkreetsed kahtlused ega selles esitatud põhjendused, mis puudutavad võrdlussüsteemi kindlaksmääramist, komisjonil tõendada, et Luksemburg andis vaidlusaluse eelotsusega FFT-le valikulise eelise. Peale selle ei hinnanud komisjon menetluse algatamise otsuses erandi võimaldamist vaidlusaluse eelotsusega ühegi muu võrdlussüsteemi alusel ega tõstatanud kahtlusi abi andmise suhtes muudel valikulise eelise olemasoluga seotud alustel.

(121) Käesolevas otsuses peab komisjon jätma kõrvale menetluse algatamise otsuses väljendatud kahtlused seoses valikulise eelise olemasoluga. Kuna kriteeriumid, mille alusel saab järeldada riigiabi andmist Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 alusel, peavad olema täidetud kumulatiivselt, ei ole vaja hinnata selles sättes sätestatud teiste kriteeriumide täidetust.

9. **KOKKUVÕTE**

(122) Eeltoodut silmas pidades järeldab komisjon, et vaidlusalune eelotsus, mille Luksemburg tegi FFT suhtes, ei kujuta endast riigiabi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Vaidlusalune eelotsus, mille Luksemburgi Suurhertsogiriik tegi 3. septembril 2012. aastal FFT suhtes, ei kujuta endast riigiabi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud Luksemburgi Suurhertsogiriigile.

Brüssel, 28. november 2024

Komisjoni nimel
juhtiv asepresident
Margrethe VESTAGER